

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ nhật, ngày 09/04/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II : NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT” (PHẦN CHÍNH)

Tâm Bồ Đề là tâm luôn hướng về thế giới Tây Phương Cực Lạc và hướng về chúng sanh. Nếu chúng ta phát khởi được Tâm Bồ Đề thì chúng ta làm bất cứ việc gì cũng không có chướng ngại. Tập tánh của chúng sanh chúng ta là luôn phân biệt được mất, hơn thua, tốt xấu. Nếu chúng ta thấy một việc có thể mang lại lợi ích cho chúng ta thì chúng ta rất vui, nếu một việc không có lợi cho chúng ta thì chúng ta phiền não, né tránh. Chúng ta sanh khởi được “*tâm vì chúng sanh*” thì chúng ta sẽ nhìn thấy rất nhiều việc cần phải làm.

Mấy hôm nay, tôi di chuyển nhiều nơi và cũng có nhiều thể hội rất sâu sắc. Tối qua, tôi có ngồi nói chuyện với một số Phật tử, tâm cảnh của họ rất đáng lo. Tôi khuyên họ mở tâm rộng lớn để nghĩ về mọi người, nếu chúng ta không mở được tâm thì chúng ta chỉ làm những việc lợi mình, hại người. Ở miền Tây, hiện tại xuất hiện nhiều tông phái, có tông phái cho rằng Phật Di Lặc đã xuất hiện ở thế gian và Ngài đang ở tại Việt Nam. Trên Đại Kinh nói, khi thời pháp vận của Thích Ca Mâu Ni Phật hết, nghĩa là sau hàng tỷ năm nữa thì Phật Di Lặc mới xuất hiện tại thế gian. Nếu những thông tin sai lệch như vậy tiếp tục diễn ra thì chánh pháp bị mai một, dần dần mọi người sẽ không thể phân biệt được chánh và tà.

Sau khi chúng ta học xong 1200 chuyên đề, tôi cảm thấy rất may mắn, vì chúng ta đã có thể khắc sâu lý luận, phương pháp của pháp môn Tịnh Độ. Lớp học Online của chúng ta chỉ có hơn 200 người tham gia nhưng nhiều lớp học Online chia sẻ về những điều huyền diệu, thần bí có hàng nghìn người tham gia. Tôi nói với mọi người, nếu hiện tại, Phật xuất hiện ở thế gian thì Phật cũng sẽ làm giáo dục để dạy người ngày nay biết cách khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, tiếp vật. Gần đây, trên báo có đưa tin, có một người con về nhà yêu cầu người Cha phải đưa sổ đỏ cho anh ta, khi người Cha không đưa thì người con đã chém chết người Cha.

Trong một loạt chuyên đề 1200 đề tài, Hòa Thượng đã nhắc rất nhiều lần là: “**99,9% chúng ta có nguy cơ rơi vào tà kiến**”. Mỗi chúng ta đều có nguy cơ rơi vào tà tri, tà kiến. Có một người niệm Phật, nghe pháp Hòa Thượng đã 10 năm, sau khi ông ra nước ngoài, trở về ông đã bỏ hết tượng Phật A Di Đà vì ông nghe người ta nói, không có Tây Phương Cực Lạc, không có Phật A Di Đà.

Hòa Thượng Tịnh Không thông tông, thông giáo, Ngài đã đi khắp nơi trên thế giới nhưng cả đời Ngài chỉ chuyên tu, chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta muốn phát khởi được Tâm Bồ Đề, tâm hướng về thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng không dễ dàng. Hàng ngày, chúng ta cũng phát khởi được tâm hướng về thế giới Tây Phương Cực Lạc nhưng tâm này không thường hằng, chúng ta vừa khởi niệm hướng về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì niệm sau chúng ta đã không còn. Chúng ta không có hằng tâm thì chúng ta không thể có thành tựu. Nhà Phật nói: **“Nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”**. Chúng ta phải một môn thâm nhập, huân tu dài lâu.

Nếu chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật theo cách như hiện tại thì chúng ta sẽ bị đọa vào ba đường ác. Nhưng có những người nói rằng, chỉ cần chúng ta niệm Phật thì chúng ta sẽ được vãng sanh. Tôi thường hay tự nhắc mình, nếu tôi không làm đúng những lời Phật đã dạy thì tôi sẽ giống như Ngài Lý Bình Nam nói: **“Đáng đọa lạc như thế nào thì sẽ đọa lạc như thế đó!”**. Đây là sự thật! Hiện tại, có rất nhiều người không chấp nhận sự thật này, họ tùy thuận theo dục vọng, tham cầu của mình nên họ tin theo tà tri, tà kiến.

Chúng ta tu hành, nếu chúng ta không nghiêm túc với chính mình thì chúng ta sẽ hình thành thói quen tùy tiện, phóng túng. Hàng ngày, chúng ta vẫn khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật không bằng tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. Có những người, họ nói rằng, họ có quyền quyết định cho ai có thể vãng sanh, rất nhiều người tin theo họ. Đây là hậu quả của việc chúng ta học Phật không thấu đáo, chúng ta không hiểu tường tận đạo lý Phật đã dạy. Hàng ngày, chúng ta may mắn có cơ hội học tập nếu không thì chúng ta sẽ bị tà tri, tà kiến dẫn dắt. Nhiều người nghe thử, tu thử nên đã bị dẫn dụ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải “nhất hướng chuyên niệm”**. **“Nhất hướng” là một phương hướng. Mỗi niệm chúng ta đều hướng đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu chúng ta nhất hướng thì chúng ta có thể đạt được sự nhất tâm. Vì sao chúng ta không thể nhất hướng, không thể một lòng, một dạ hướng đến thế giới Tây Phương Cực Lạc? Vì chúng ta vọng tưởng, chấp trước, chướng ngại trùng trùng**”. **“Nhất hướng chuyên niệm”** có thể hiểu theo nghĩa rộng là chúng ta hướng tới pháp giới nhất chân. Pháp giới nhất chân là pháp giới của Phật A Di Đà. Nếu chúng ta vẫn còn **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham, sân, si, mạn”** thì đó là tâm chúng ta đa hướng.

Trước đây, khi tôi đi qua Tịnh Tông Học Hội, tôi khuyên người tu Tịnh Độ chỉ nghe một bộ Kinh là Kinh Vô Lượng Thọ, bộ Kinh Tịnh Độ là tông chỉ chủ yếu của pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta học **“Thái Thượng Cảm Ứng Thiên”**, học **“Thập Thiện Nghiệp Đạo”** để đối trị tập khí, phiền não của mình nhưng nhiều người cho rằng chúng ta học như vậy là chúng ta xen tạp. Một bộ Kinh là tông chỉ của việc tu hành còn các bộ Kinh khác giúp chúng ta cải đổi tập khí, phiền não của chính mình.

Những điều Hòa Thượng nói, những điều Hòa Thượng giảng đều là dẫn đạo chúng ta trở về với pháp môn Tịnh Độ. Có người hỏi Hòa Thượng, vì sao Ngài giảng “**Kinh Kim Cang**”, Hòa Thượng nói, mọi người không nghe “**Kinh Vô Lượng Thọ**” nên tôi giảng “**Kinh Kim Cang**”, nhưng tôi dùng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” để chú giải cho “**Kinh Kim Cang**”. Hòa Thượng giảng “**Kinh Kim Cang**” để dẫn đạo mọi người quay về với pháp môn Tịnh Độ. Phật pháp nếu không có người giảng dạy thì dù là người có trí, có trình độ cũng không thể hiểu một cách tường tận. Nhiều người tu mù, luyện quán nên họ không thể thành công.

Chúng ta không thể vừa có tâm cầu vãng sanh Tây Phương Cực Lạc, vừa có tâm cầu khỏe mạnh, sống lâu, mua may, bán đắt. Người xưa đã nói: “**Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước**”. Chúng ta chỉ có một tâm hướng đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, việc ở thế gian chúng ta không mong cầu nhưng chúng ta nỗ lực làm. Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: “**Đốn luân tận phận, nhàn tà tôn thành, tín nguyện trì danh, cầu sanh Tịnh Độ**”. Chúng ta dốc hết trách nhiệm, tận tâm, tận lực làm nhưng chúng ta không mong cầu. Nếu chúng ta mong cầu thì đó là chúng ta vọng tưởng. Hàng ngày, chúng ta sống trong vọng tưởng, mong cầu nhưng chúng ta không nhận ra. Chúng ta phải xác quyết một bộ Kinh, một hướng Tây Phương, một người Thầy. Tôi chỉ nghe và học theo Hòa Thượng Tịnh Không nhưng tôi vẫn có thể làm được rất nhiều việc. Nếu tôi nghe nhiều người thì chắc chắn tôi không làm được nhiều việc như vậy!

Chúng ta đã niệm một câu “**A Di Đà Phật**” đến cùng chưa? Hàng ngày, chúng ta vẫn niệm thương ghét, giận hờn, thành bại nhiều, niệm Phật thì ít! Hòa Thượng dạy chúng ta “**nhất hướng chuyên niệm**” nhưng điều này không dễ làm. Hàng ngày, chúng ta không có phương hướng rõ ràng, chúng ta bị dẫn dắt bởi tập khí nhưng chúng ta tưởng rằng mình có nhiều công đức. Người khác tán tụng chúng ta có công đức mà chúng ta tưởng thật thì đó là chúng ta tự mình gạt mình. Hòa Thượng nói: “**Khi nào tâm chúng ta thanh tịnh, không bị phiền não, hoàn cảnh chi phối thì chúng ta mới có công đức**”.

Hòa Thượng dạy chúng ta ngày ngày phải quán chiếu, để chúng ta đối trị tâm bệnh của chính mình. Khi chúng ta niệm Phật, chúng ta phải quán chiếu xem chúng ta niệm Phật như thế nào, chúng ta đã tâm nghĩ, miệng niệm, tai lắng nghe tiếng niệm của mình chưa. Tâm chúng ta khởi lên câu “**A Di Đà Phật**”, miệng chúng ta niệm “**A Di Đà Phật**”, tai chúng ta phải lắng nghe được “**A Di Đà Phật**”. Chúng ta nghe bằng tâm, chúng ta nghe thấy tâm mình đang khởi lên từng câu “**A Di Đà Phật**”. Nếu chúng ta niệm như chiếc máy MP3 mà chúng ta có thể vãng sanh thì mấy chiếc máy MP3 cũng vãng sanh rồi!

Hòa Thượng từng nói, chúng ta phải chú trọng đến giáo dục tôn giáo, phải đưa con người quay về với lời giáo huấn của các bậc giáo chủ tôn giáo chính thống. “**Tôn giáo chính thống**” là tôn giáo được thế giới, được quốc gia công nhận. Chúng ta học thì chúng ta mới có thể hiểu, nếu chúng ta tu mù, luyện quán thì chúng ta tu mấy chục năm, chúng ta vẫn phiền não. Chúng ta chỉ làm cho dễ coi, chúng ta “**tin tưởng**” chứ không

phải “*tinh tấn*”. Hàng ngày, chúng ta quán chiếu chính mình, soi xét từng khởi tâm động niệm của chính mình. Đây chính là tu hành.

Hôm qua, có người nói với tôi, ngày trước, mỗi ngày họ lạy 1000 lạy, lạy xong thì họ còn cảm thấy phiền não hơn! Chúng ta quán chiếu xem chúng ta đang dụng tâm gì niệm Phật, chúng ta dùng tâm mong cầu niệm Phật chính là chúng ta dùng tâm tham. Nếu chúng ta không nhận ra thì chúng ta luyện thành tà tri, tà kiến. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải cố gắng học tập, tu hành để giữ cho Tịnh Độ thuần chánh***”. Tổ Sư Đại Đức nhiều đời đã để lại cho chúng ta pháp môn Tịnh Độ thuần chánh, nếu đến đời chúng ta chúng ta làm cho pháp môn Tịnh Độ hoen ố, xen tạp thì chúng ta là tội nhân thiên cổ.

Trước đây, có người nói rằng, niệm Phật không cần hạn chế vọng tưởng, không cần giữ giới vẫn có thể vãng sanh nhưng vẫn có rất nhiều người tin theo. “*Giới*” là chuẩn mực. Nếu họ không giữ giới thì họ thân vẫn sát, đạo, dâm; Miệng vẫn nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời thêu dệt, nói lời hung ác; Ý thì vẫn tham, sân, si.

Ngày nay, tâm cảnh của người học Phật rất bao chao, xao động. Chúng ta bị người khác xỏ mũi, dẫn đi vào con đường tà đạo mà chúng ta không nhận ra. Hòa Thượng đã nhắc chúng ta phân biệt giữa “*tà*” và “*chánh*”, giác mà không mê, chánh mà không tà, tịnh mà không nhiễm. “*Tịnh*” là không “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Ngược lại với chánh là tà.

Hòa Thượng nhắc chúng ta: “***Phát Tâm Bồ Đề, nhất hướng chuyên niệm***”. Chúng ta tưởng rằng chúng ta tặng ai thứ gì đó thì đó là mình đang phát Tâm Bồ Đề. Nếu chúng ta vì mong cầu, vì phước báu mà làm thì đó không phải là Tâm Bồ Đề. Tâm Bồ Đề là tâm làm một cách vô điều kiện. “*Nhất hướng chuyên niệm*” là chúng ta một tâm, không có hai tâm. Hàng ngày, chúng ta tâm nào niệm Phật, tâm nào buồn vui, thương ghét, giận hờn? Chúng ta niệm Phật nhưng tâm chúng ta vẫn so đo, tính toán thiệt hơn. Đây là lí do ngày nay, nhiều người niệm Phật nhưng người có thành tựu rất ít. Nhiều người nói rằng cúng dường càng nhiều thì công đức càng lớn. Chúng ta cúng dường thì chúng ta chỉ có phước đức. Khi nào chúng ta đạt được tâm thanh tịnh thì chúng ta mới có công đức.

Nếu chúng ta không cố gắng học tập những lời giảng của Hòa Thượng thì chúng ta chắc chắn sẽ làm sai. Trên website: “***Tinhkhongphapngu.net***”, tôi chỉ để đĩa của Hòa Thượng và đĩa của những người Thầy được Hòa Thượng chấp nhận như Thầy Thái, Thầy Trần, Thầy Chung Mao Sâm. Tôi muốn mọi người học tập một cách chuyên nhất, tường tận, thấu đáo từ Hòa Thượng để mọi người chân thật có lợi ích!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!